

СТАНОВИЩЕ

относно хабилитационния труд на главен асистент д-р Георги Н. Николов,
представен за придобиване на научното звание ДОЦЕНТ
/Средновековна история на България/

На обявения от Софийския университет „Св. Климент Охридски” конкурс за доцент по История на България /средновековна българска история/ се е явил един единствен кандидат – главен асистент д-р Георги Н. Николов от Историческия факултет на същия университет. За придобиване на това научно звание той е представил основен хабилитационен труд „Самостоятелни и полусамостоятелни владения във възобновеното Българско царство /края на XII – средата на XIII в./”, София, 2011, 255 стр.

Г. Николов е добре подготвен и ерудиран историк – медиевист, чиито трудове са добре познати, ценени и цитирани от специалистите. Той е признат изследвач на децентрализационните процеси, явления и форми в политическата история на средновековна България. Основната концепция, която той последователно застъпва в по-голяма част от научните си изследвания е, че историята на Българското царство от края на XII до края на XIV в. е „история на една балканска, средновековна децентрализирана монархия”. Тя е застъпена и в представения от него хабилитационен труд.

Този научен труд е образцово и професионално написана и структурирана монография. В нея на изследване са подложени формите на политическия сепаратизъм в Българското царство през указания период в различни географски области /Североизточна България, Македония и Родопската област/. Същевременно е направен опит да се обобщят писмените сведения и археологическите данни за резиденциите на самостоятелните и полусамостоятелните владетели /Велики Преслав, Просек, Цепина и Мелник/.

Г. Николов е показал отлично познаване на изворите и досегашните изследвания, проявил е критично отношение към тях и е изградил самостоятелно и оригинално изложение. Неговото изследване в значителна степен допълва и променя досега изградените представи за този период от нашата история. Прецизният анализ на изворите му е дал възможност да коригира редица утвърдени погрешни становища както в концептуално, така и във фактологическо отношение. Напълно правилна е основната му концепция, че „сепаратичните владения, възникнали на синора между XII и XIII в. били преходна форма за освобождението на земите в Българското царство в Родопите, Македония и Българския северозапад и в този смисъл тяхната роля може да се оцени като положителна за българите и тяхната държавност”.

Неговият монографичен хабилитационен труд не само заслужава висока оценка, но той с право може да бъде характеризирен като едно от най-качествените и съдържателни изследвания на високо научно равнище в българската медиевистика, публикувани през последните години. В него във всяко отношение е демонстриран истински професионализъм.

Както този монографичен труд, така и другите научни изследвания и цялостната преподавателска работа на Георги Н. Николов, ми дават достатъчно основание да смятам, че той напълно заслужава високото звание **ДОЦЕНТ ПО ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИЯ /СРЕДНОВЕКОВНА БЪЛГАРСКА ИСТОРИЯ/**.

17 октомври 2011 г.

София

Дал становището:

/акад. Васил Т. Гюзелев/